

Nu behandler vi så ændringsforslaget, og der rejser integrationsministeren et meget interessant problem, som måske lyder teoretisk, men som alligevel ikke er så teoretisk, nemlig hvordan man forholder sig, når man forbedrer noget, der grundlæggende set er uretfærdigt.

Lad mig prøve at tage et konkret eksempel, lad os forestille os, at der er tre grupper i Danmark. Der er sjællændere, der er fynboer, og der er jyder. Så bliver der vedtaget en lov, der fratager fynboerne og jyderne stemmeretten. Den bliver vedtaget med et stort flertal herinde i Folketinget, og de har så ikke nogen stemmeret. Så kommer der nogen efter nogen tid og siger: Arh, det er ikke så godt, vi vil godt foreslå, at fynboerne får stemmeret hver anden gang.

Hvordan vil man stemme til det? Man kan selvfølgelig betragte det som en forbedring og sige, at det er fantastisk godt, nu har vi endelig fået igennem, at fynboerne i hvert fald hver anden gang får lov til at stemme. Jyderne har ganske vist ikke stemmeret, men fynboerne har det hver anden gang, og det er et stort skridt fremad. Eller man kan sige, at det stadfæster en grundlæggende uretfærdighed. Det er jo et spørgsmål, som man må tage stilling til alt efter temperament.

Vores opfattelse er, at den idé omkring adoptanterne er fundamentalt forkert. Vi forstår godt Socialdemokraternes motiv til at gå ind og prøve at forbedre den, men det er altså noget, de selv må gøre i forhold til lovgivningen. Vi vil ikke sætte os imod det. Vi vil heller ikke gå ind for det. Vi vil sige, at det er noget, de selv må ordne i forhold til det samlede lovforslag, som de også har været med til at udarbejde.

Men vores ros til Socialdemokraterne – ros er måske et lidt stærkt ord – eller vores accept af Socialdemokraternes position bygger jo kun på, hvis det er kendsgerningen, at Socialdemokraterne gør det ud fra det motiv at forbedre adoptanternes vilkår og er villig til at gå videre og har den målsætning, der hedder at afskaffe enhver forskelsbehandling.

Hvis man ikke har den målsætning, er det jo bare et ønske om at stadfæste en forskelsbehandling, og det er derfor, at vi flere gange har været interesseret i et svar på, om Socialdemokraterne, straks der kommer et nyt flertal, vil være med til at ændre på denne her situation – 8 år, 10 år, 12 år – og fuldstændig fjerne den. Vil man det?

Jeg beklager lidt, at det ikke har været muligt at få svar på det relativt klare spørgsmål. Jeg for-

står godt, hvad den socialdemokratiske ordfører siger, nemlig at man vil se på udlændingeloven. Man vil også se på den blå himmel, og man vil formentlig se på mange ting, men det er jo ikke et svar på et konkret spørgsmål: Vil man konkret være med til at ændre på det her punkt?

Ellers må Socialdemokraterne leve med, at vi går rundt ude i byen og siger, at det nok er lidt lystbetonet. Det er nok ikke bare, fordi man er blevet tvunget til det, og det er ikke bare en forbedring, man gennemfører, fordi det nu ikke kunne blive bedre. Hvis Socialdemokraterne omvendt kan gå herop og sige, at når det næste valg kommer, fjerner de den her forskelsbehandling af adoptanter, så kan vi diskutere det andet i en meget mindre striks tone.

Enhedslistens udgangspunkt er, at alle danske statsborgere skal behandles ens. Og i diskussionen før med integrationsministeren registrerede vi jo, at det synspunkt i dag i Folketinget er næsten absurd i sin naivitet; at alle danske statsborgere skal behandles ens, er simpelt hen helt uforståeligt, det er naivt. Jeg vil sige, at vi i Enhedslisten på det her punkt foretrækker at være naive. Det er faktisk vores politik, at alle danske statsborgere skal behandles ens.

Formanden:

Tak til hr. Søren Søndergaard. Så er det fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Som et led i regeringens handlingsplan om regelforenkling har en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i denne uge afleveret en rapport om forslag til regelforenklinger på det familieretlige område. Det er jo tankevækkende, at regeringen ønsker at forenkle skilsmisseproceduren, så det bliver endnu lettere at gå fra hinanden rent juridisk, samtidig med at det bliver desto sværere at gifte sig.

Når det drejer sig om dette forslag, har vi stadig væk en klar holdning til det og kan derfor heller ikke stemme for.

Vi finder det stadig væk stærkt betænkeligt, når man indfører en så bred skønudøvelse hos myndighederne, som formodningsreglen i lovforslagets § 1, stk. 2, lægger op til.

Kl. 16.55

Vi finder også, at det omkring de såkaldte fætter-kusine-ægteskaber er betænkeligt og uacceptabelt. Vi vil ikke være med til at mistænkeliggøre borgere, der vælger ægtefæller inden for lovens rammer, og det er nu engang ikke for-